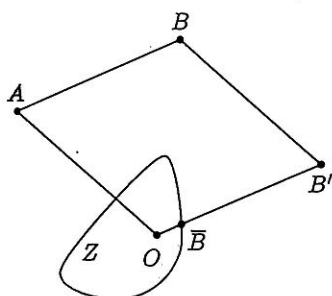
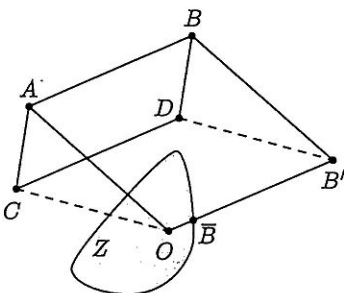

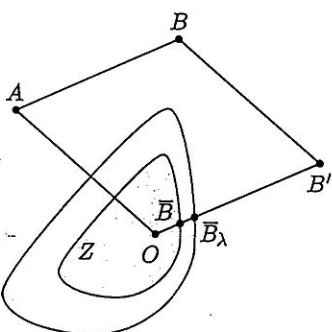
**Suplement dydaktyczny
do artykułu
L.W. Szczerby**

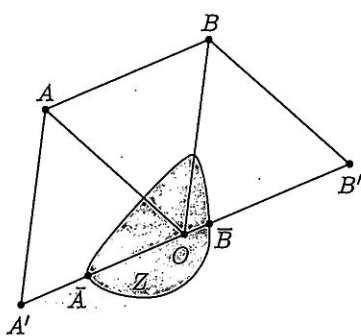
Rys. 1

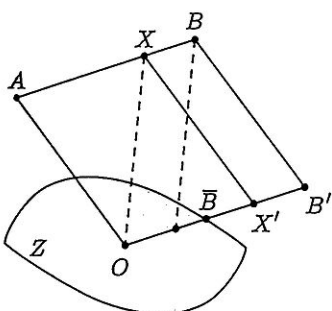
Rys. 2

Rys. 3

Rys. 4

Rys. 5

Nauczający tak w „wyczynowych” klasach liceów bądź na kółkach matematycznych, jak też na studiach, jako przykłady przestrzeni metrycznych podają z reguły (poza przestrzenią kartezjańską) przestrzeń z metryką miejską, kolejową, rzeczną, dyskretną i na tym koniec. Bierze się to z przekonania, iż przedstawianie innych metryk jest technicznie kłopotliwe. Chciałbym tu przypomnieć elementarne wprowadzenie i badanie metryk danych przez ciała cechujące, a w szczególności metryk Minkowskiego. Dla podkreślenia dydaktycznego charakteru tych uwag używał będę oznaczeń zbliżonych do szkolnych.

Zajmować się będziemy zwykłą płaszczyzną. Niech Z będzie zbiorem wypukłym, a $S = \partial Z$ jego brzegiem. Weźmy pod uwagę punkt O z wnętrza Z . Interesować nas będzie funkcja $\varrho_{Z,O}$ przyporządkowująca dowolnej parze punktów A, B liczbę rzeczywistą nieujemną w następujący sposób (rys. 1):

- przesuwamy odcinek AB o wektor \vec{AO} otrzymując odcinek OB' ;
- znajdujemy punkt przecięcia półprostej OB' z S , niech będzie to \bar{B} ;

$$\varrho_{Z,O}(A, B) := \frac{\rho(O, B')}{\rho(O, \bar{B})},$$

gdzie ρ jest zwykłą metryką euklidesową.

Już w tym miejscu można rozwiązać kilka niekłopotliwych zadań:

Zadanie 1. Wykazać, że funkcja $\varrho_{Z,O}$ jest przesuwalna, czyli, że przyjmuje te same wartości dla przeciwległych boków równoległoboku (rys. 2).

Zadanie 2. Wykazać, że Z jest dla $\varrho_{Z,O}$ kulą jednostkową, czyli składa się z punktów X , dla których $\varrho_{Z,O}(O, X) \leq 1$.

Zadanie 3. Wykazać, że jeśli Z' jest obrazem zbioru Z przy jednokładności o skali $\lambda > 0$ względem punktu O , to dla dowolnych punktów X, Y jest (rys. 3)

$$\varrho_{Z',O}(X, Y) = \frac{1}{\lambda} \varrho_{Z,O}(X, Y).$$

Zadanie 4. Wykazać, że wszystkie kule dla $\varrho_{Z,O}$ są obrazami Z przy przesunięciach i jednokładnościach o skalach dodatnich. (Nawiasem mówiąc jest to grupa zazwyczaj nazywana dylatacjami zgodnymi.)

Zadanie 5. Sprawdzić (jest tu pewna niezręczność), że

$$\varrho_{Z,O}(X, Y) = 0 \Leftrightarrow X = Y.$$

Zadanie 6. Sprawdzić, że na ogół (rys. 4)

$$\varrho_{Z,O}(X, Y) \neq \varrho_{Z,O}(Y, X).$$

W szczególności z tego ostatniego zadania wynika, że $\varrho_{Z,O}$ nie jest na ogół metryką. Widać też jednak, co potrzeba zmienić.

Zadanie 7. Wykazać, że jeśli O jest środkiem symetrii zbioru Z , to dla dowolnych X, Y

$$\varrho_{Z,O}(X, Y) = \varrho_{Z,O}(Y, X).$$

Nie dowodzi to, rzecz jasna, że ta funkcja jest wtedy metryką, ale że nią może być. Gdy O jest środkiem symetrii zbioru Z , będziemy tę funkcję oznaczać prościej: ϱ_Z .

Zadanie 8 - lemat. Wykazać, że jeśli punkt X należy do euklidesowego odcinka AB , to

$$\varrho_Z(A, X) + \varrho_Z(X, B) = \varrho_Z(A, B).$$

Dla dowodu wystarczy zauważyć (rys. 5), że równość

$$\rho(A, X) + \rho(X, B) = \rho(A, B),$$

charakteryzująca odcinki, dzięki przesuwalności metryki euklidesowej daje

$$\rho(O, X') + \rho(X', B') = \rho(O, B'),$$

podzielić tę równość przez $\rho(O, \bar{B})$ i chwilę podumać nad drugim składnikiem po lewej stronie.

Zadanie 9. Wykazać, że gdy punkt X leży na euklidesowej prostej AB , to leży na prostej metrycznej zdefiniowanej za pomocą funkcji ϱ_Z .

Daje się to zrobić, mimo, iż nie wiemy jeszcze, czy ϱ_Z jest metryką – jest to prościutki wniosek z zadania 8. Jednak następne zadanie powinien raczej rozwiązać prowadzący zajęcia.

Zadanie *. Wykazać, że jeśli Z jest zbiorem mocno wypukłym, a punkty A, B, C są (euklidesowo) niewspółliniowe, to

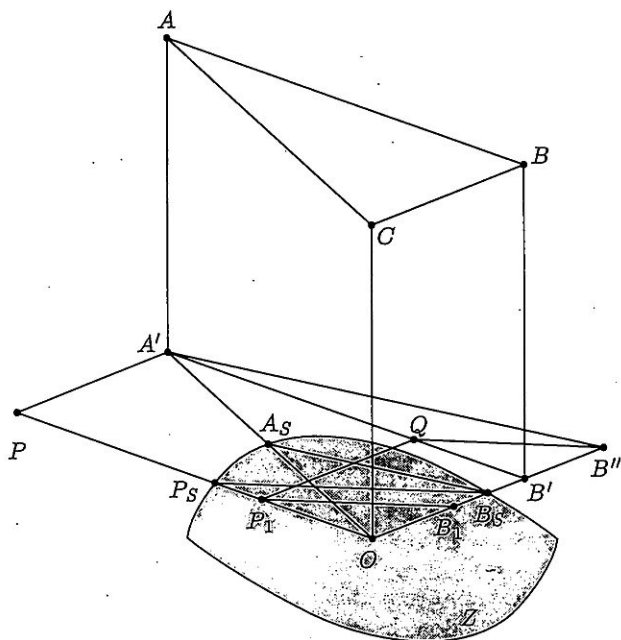
$$\varrho_Z(A, B) + \varrho_Z(B, C) > \varrho_Z(A, C).$$

Dowód. Mamy $\rho(A, B) + \rho(B, C) > \rho(A, C)$. Możemy też założyć, że $\varrho_Z(B, C) < \varrho_Z(A, C)$ – prawda? Narysujmy zbiór Z i dane punkty (rys. 6) oraz wprowadźmy oznaczenia:

A', B' – obrazy A i B w przesunięciu o \vec{CO} ,
 A_S, B_S – przecięcia OA'' i OB'' z $S (= \partial Z)$,
 B'' – taki punkt półprostej OB'' , że $A_S B_S \parallel A' B''$,
 P, P_S – czwarty wierzchołek równoległoboku $A' B' O P$ i przecięcie OP'' z S ,
 Q – taki punkt prostej $A' B'$, że $B_S P_S \parallel B'' Q$,
 P_1, B_1 – czwarte wierzchołki równoległoboków $QB' O P_1$ i $B'' Q P_1 B_1$.

Reszta jest rachunkiem:

$$\begin{aligned} \varrho_Z(A, C) - \varrho_Z(C, B) &= \varrho_Z(O, A') - \varrho_Z(O, B') = \\ &= \varrho_Z(O, B'') - \varrho_Z(O, B') = \varrho_Z(B', B'') = \\ &=_{(1)} \varrho_Z(O, B_1) =_{(2)} \varrho_Z(O, P_1) = \\ &= \varrho_Z(B', Q) <_{(3)} \varrho_Z(B', A') = \\ &= \varrho_Z(A, B). \end{aligned}$$

Rys. 6

Skomentuję ponumerowane relacje. Równość (1) to konsekwencja tego, iż trójkąt $OB_1 P_1$ powstaje z trójkąta $B' B'' Q$ przez przesunięcie. Równość (2) jest zastosowaniem twierdzenia Talesa (proszę przypomnieć tu definicję ϱ_Z). Nierówność (3) to wykorzystanie mocnej wypukłości – dzięki mocnej wypukłości zachodzi mianowicie nierówność (4):

$$\angle OB'' Q = \angle OB_S P_S <_{(4)} \angle OB_S A_S = \angle OB'' A'.$$

Dalej już znów mogą sobie dać radę sami uczniowie. Jako proste konsekwencje zadania * można rozwiązać

Zadanie 10. Wykazać, że jeśli zbiór Z jest mocno wypukły, to funkcja ϱ_Z jest metryką i jej proste metryczne są prostymi euklidesowymi (czyli jest metryką Minkowskiego).

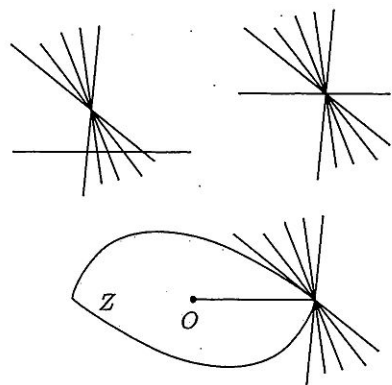
Zadanie 11. Wykazać, że jeśli zbiór Z nie jest mocno wypukły, to ϱ_Z również jest metryką (daną przez ciało cechujące Z), ale dopuszcza obszerniejsze proste metryczne.

Tu wystarczy zauważyć, że nierówność (4), a w konsekwencji i (3), może się stać nieostra.

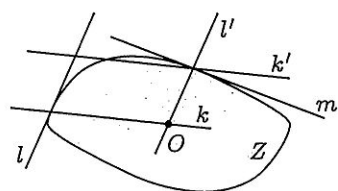
Problem prostopadłości też jest elementarny, choć pierwszy krok należeć tu musi do nauczyciela. Należy nieznacznie zmodyfikować podaną w poprzednim artykule definicję prostopadłości: jeżeli odcinek AA_1 jest najkrótszym odcinkiem łączącym A z prostą k , to $AA_1 \perp k$.

Nie będę tej problematyki przedstawiał w formie zadań – to, co jest do udowodnienia, zostało wyliczone w poprzednim artykule. Tu postąpię „po grecku”: zaproponuję interpretację rysunków.

Rysunki 7 i 8 pokazują możliwe anomalie relacji prostopadłości. Dalsze rysunki trzeba już samemu narysować.

Rys. 7. Promień okręgu jest prostopadły do każdej z pęczka prostych przechodzących przez jego koniec. Wynika stąd, że dwa pozostałe fragmenty tego rysunku pokazują (wobec przesuwalności) niejednoznaczność podnoszenia i opuszczania prostopadłej.

Rys. 8. Niesymetryczność relacji prostopadłości: jest $k \perp l$, ale też $l \not\perp k$, bo $k \nparallel m$.